

[Gert Petersen]

modpartens argumenter til glæde for hr. Palle Simonsen, hr. Arentoft og hr. Christopheren, men næppe til glæde for et flertal i den socialdemokratiske folketingsgruppe – heller ikke for os andre og slet ikke for nedrustningens og afspændingens sag.

(Klapsalver på tilhørerpladserne).

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Stop så det dér, tak. Bifaldsytringer er ikke lovlige på tilhørerpladserne, og det ved enhver.

Niels Helveg Petersen (RV):

Regeringens beslutning om at søge en udsættelse af beslutningen om de nye raketsystemer er et skridt i den rigtige retning, men nøgternt set kommer det for sent, det er for uklart og for halvhjertet. Det kommer nok desværre for sent til at kunne påvirke den politiske beslutningsproces i en række lande, som er langt fremme med det. Beslutningen er desværre nok for uklar, fordi det ikke er klart, på hvilken måde regeringen vil søge at modvirke beslutningen. Er der kun tale om at gøre en slags symbolsk modstand, eller er der tale om, at man virkelig for alvor med de midler, der står til rådighed i forhandlingerne, vil søge at opnå en faktisk udsættelse af beslutningen? Og beslutningen er lidt for halvhjertet, for hvis der endelig skulle være tale om en udskydelse, så er 6 måneder utilstrækkeligt til at løse den opgave, der forestår.

Hr. Stinus har på mit partis vegne gjort rede for de principielle synspunkter i vort parti vedrørende spørgsmålet, og jeg skal ikke gentage disse synspunkter. Men jeg skal prøve på at opklare i hvert tilfælde et par uklarheder og især én. Betyder regeringens beslutning om nu at søge en udskydelse, at Danmark ikke vil bidrage til at afholde den planlagte del af fællesomkostningerne? Der er tale om, at Danmark skal bidrage til afholdelse af infrastrukturomkostningerne ved de nye rakatvåben med et eller andet beløb. Størrelsesordener har været nævnt på omkring 50–60 mill. kr. Det er jo i militær sammenhæng selv i Danmark småpenge. I andre sammenhænge er det såmænd mange nok, men i militære sammenhænge har vi jo de store sko på. Betyder regeringens beslutning, at Danmark ikke skal bidrage med disse

midler, eller betyder beslutningen om at søge udskydelse, at man alligevel, hvis det vedtages, accepterer at betale en del af regningen? Jeg vil sige, at hvis det sidste er tilfældet, har den danske beslutning ikke vundet i styrke over for den danske offentlighed.

Jeg er nødt til at gøre en bemærkning af en helt anden art om hele diskussionen, som den har udfoldet sig i de seneste dage. Fremtrædende militære sagkyndige, forsvarschefen og andre, har deltaget i debatten og advaret imod udskydelse, og jeg vil gerne gøre det meget klart for det radikale venstres vedkommende, at vi opfatter det som en klar ret for forsvarschefen og andre at deltage i diskussionen. Vi mener det alvorligt med, at offentligt ansatte har denne ret, også hvis det drejer sig om synspunkter, som vi ikke deler. Men så siger det sig selv, at forsvarschefen og andre, som deltager i debatten, selvfølgelig også må være klar til at tage debattens vilkår og til at møde modsigelse ganske på linje med andre, der deltager i den politiske debat, og jeg går ud fra, at de højstående militære sagkyndige har gjort sig denne konsekvens helt klart.

Jeg vil sige først til hr. Lasse Budtz, at jeg er aldeles enig i det synspunkt, at det sovjetiske tilbud om tilbagetrækning af 20.000 mand og nogle tankstyrker og åbenheden over for at forhandle om raketreduktioner ikke i sig selv er tilstrækkeligt. Det er ikke i sig selv et bidrag til en omfattende nedrustning i Europa, men der ligger i det mindste i disse tilsagn, som jo dog adskiller sig fra, hvad man tidligere har hørt, en åbning, noget, der er antydning af en begyndelse, som vi ikke har været ude for før. Det er ikke tilfredsstillende i sig selv, men det er en forpligtelse for de vestlige lande at efterprøve rækkevidden af disse tilbud.

De modtilbud, der er kommet fra vestlig side om tilbagetrækning af taktiske spræghoveder, er heller ikke tilstrækkelige. Jeg mener dog her at kunne sige det samme, at det er dog også antydning af en begyndelse, at der dog hos begge parter kunne være en interesse, blot så ikke dette skridt fra vestlig side som sin forudsætning havde, at nu skulle man anskaffe nye raketsystemer, som var langt stærkere og langt farligere end de spræghoveder, man tilbyder til tilbagetrække.